

וישב - קפט ע"א

עמדו שבטך ומשענתק גגו. בכל מקום שהצדיקים הולכים, השכינה הולכת עפיהם ולא עוזבת אותם.

יוסף הילך בוגיא צלמות והורידו אותו לזרים - השכינה קיתה עמו, זהו שchetob ויהי ה' את יוסף. ומשום שהשכינה קיתה עמו - בכל מה שהיה עשה, היה מצליח בידיו. שאפלו מה שהיה בידו והיה מבקש אותו אדוניו בגון אחר - היה מתחפש בידו לאומה הzcירה שרצונו אדוננו היה רוצה בה, כמו שנאמר וירא אדוני כי ה' אהנו וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידו. מצליח בידו ורדי, כי ה' אהנו.

בא ראה, וידע אדוני כי ה' אהנו לא כחוב, אלא וירא אדוני, שהרי בעינו היה רואה מעשה נסים בכל יום שהקדוש ברוך הוא עשה בידו, ועל בן ויברכ'h את בית המצרי בгалיל יוסף. קדוש ברוך הוא שומר את הצדיקים, ובגללם הוא שומר את הרשעים, שהרי הרשעים מתברכים משום הצדיקים. כמו כן פתוח (شمואל ב') ויברך'h, את בית עבד אדם, [הagtai] בעבר צדיקיא, אחרין מתברכיין בגיניהו, ואיןון בגונא דא כתיב, (שמואל ב') ויברך'h יי', את בית

ארון האלהים.

צדיקים, מתברכים האחים בגלן, והם לא יכולו להזון כס"א להצלה בצדיקם, והרי פרשטו. יוסף התברך אדוניו בגלן, והוא לא יכול להנצל ממנה בצדותו ולצא את חרותה.

אחר קה' הכנסי אותו לבית הפהר, כמו שנאמר (תהלים קה) ענו בפבל רגלו ברזל של אחר מכין הקדוש ברוך הוא הוציא אותו לחירות והשליט אותו על כל ארץ מזרים. ומשום קה' כתיב ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמר. כתוב חסידו ונתקבאר, והקדוש ברוך הוא מגן על הצדיקים בעולם הזה ובעולם

אولي, שכינטא אולא עמהון ולא שביק לו. יוסף אול בגיא צלמות ונחתו ליה לזרים, שכינטא הות עמייה. הרא היא כתיב, ויהי יי' את יוסף. ובגין דהות עמייה שכינטא בכל מה דהוה עbid הוה מצלה בידיה. דאפילו מאי דהוה בידיה והוה תבע ליה מאליה בגונא אחריא, הוה מתחפש בידיה לההוא גונא דרעותא דמאליה הוה רעמייה. כמה דעת אמר, וירא אדוני כי יי' אהו וכל אשר הוא עשה יי' מצליח בידו, מצליח בידו ורדי, כי יי' אהו.

הא חז, וידע אדוני כי יי' אהו לא כתיב, אלא וירא אדוני, דהא בעינוי הוה חמיה עובדא דנטין בכל יומא קדרשא בריך הוא עbid בידיה, ועל דא ויברך יי' את בית המצרי בгалיל יוסף. קדושא בריך הוא נטיר לוון לצדיקיא ובגיניהו נטר לוון לרשייעיא, דהא רשייעיא מתברכיין בגיניהו דצדיקיא. בגונא דא כתיב, (שמואל ב') ויברך'h יי', את בית עבד אדם [הagtai], בעבר ארון האלהים.

צדיקיא, אחרין מתברכיין בגיניהו, ואיןון בגונא (ס"א לאשתובא) בזוכותיה, וקה' אויקמו. יוסף אתקרכ' בזוכותיה מניה ולנפקא להירו. מאליה בזוכותיה בגיניה, ואיהו לא יכול לאשתובא בזוכותיה מניה ולנפקא להירו.

ולבדר אעליל ליה בבית הסהר כמה דעת אמר (תהלים קה) ענו בפבל רגלו ברזל באה' נפשו, עד דלבדר קדרשא בריך הוא אפיק ליה להירו ושלטיה על כל ארעה דזרים. ובגין קה' כתיב ולא יעזב את חסידיו לעולם (דף קפט ע"ב) נשמר, חסידיו כתיב ואתмер. וקידושא בריך הוא אгин עלייהו לעולם נשמר. כתוב חסידו ונתקבאר, והקדוש ברוך הוא מגן על הצדיקים בעולם הזה ובעולם